

at tage sig sin sædvanlige Middagsskraber med en Træsko til Hovedpude.

Paa Bønderkoners Vis førte Else nu Emanuel rundt i hele Huset. Hun viste ham baade Køkken og Bryggers — hvor den smilende Husmandskone lykønskende rakte ham en pjaskvaad Haand — og førte ham ned i Salte- og Mælkekælderen, hvor hun til Ære for ham lod et Parti friskkærnet Smør nedslaa i en Drittel. Tilsidst gik de ind i „Salen“, et stort, blaakalket Rum, der laa for sig selv paa den anden Side af Forstuen. Af Møbler fandtes her kun et dobbelt Klædeskab og tre store, grønmaledede Kister, hvori Husets Forraad af Linned, Dækketøj og gamle Familjerindringer laa forvarede. Else aabnede Kisterne en efter en, og Emanuel saae her mange Ting, der vakte hans højeste Interesse. Der var aarhundredgamle Brudeskjorter, Brystsmækker og „Hængklæder“, kunsthærdigt overbroderede og med indvævede Navne og Aarstal, der havde kostet Aaringers Arbejde; desuden gamle Gyldenstykkets Hovedtøjer og perlestukne Huer, der havde tilhørt Forfædrenes Bryllupsdragter; Bønnebøger, Skospænder, Brystkæder og Sølvknapper.

Else selv var mest optaget af at fremvise sin gennem mange Aar opsparede Beholdning af Lærreder, Vadmæl og spunden Uld; thi denne udgjorde — hvad Emanuel ikke tænkte paa og heller ikke vilde have forstaaet — Børnenes hovedsageligste Medgift, idet Gaarden var en Fæsteejendom paa tre Mænds Levetider, hvorafter Anders Jørgens var den sidste.

„Ja, dette er nu, hvad vi har faaet samlet,“ sagde hun, mens hun fremtog Stykke for Stykke af sine Skatte, og strøg ligesom kærtegnende hen over dem med Haanden. „Det er jo kanske ikke saa meget, for Anders og jeg blev jo sent gifte, og de første Aaringer var det jo kun smaat med Udkommet, saa der var ikke stort at lægge tilbedste. Vi har jo ogsaa mangan Gang haft Uheld baade med Kvæget og Høsten, saa vi maa vel endda være glade til, at vi dog er kommen saa vidt, som vi er. Den Gang jeg fik Tanker til Anders, spaaede min Moder mig rigtignok baade Fattigkassen og al Elendighed, men Vorherre vilde det nu alligevel anderledes med os, og vi har ham meget at sige Tak for.“